

Dosarul nr.3ra-1651/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: O.Melniciuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V.Buhnaci, A.Malîi, M.Guzun)

Î N C H E I E R E

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Evghenia Belețcaia și Valentin Belețchi,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Evghenia Belețcaia și Valentin Belețchi împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21 mun. Chișinău, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la obligarea radierii datoriei,

împotriva deciziei din 7 august 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Evghenia Belețcaia și Valentin Belețchi și s-a menținut hotărârea din 23 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 1 august 2016, Evghenia Belețcaia și Valentin Belețchi au depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 21 mun. Chișinău (în continuare ÎMGFL nr. 21 mun. Chișinău), intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” (în continuare SA „Termoelectrica”) cu privire la obligarea radierii datoriei.

În motivarea acțiunii, reclamantii au indicat că, anterior, la 22 septembrie 2014, ÎMGFL nr. 21 mun. Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva acestora, solicitând încasarea din contul dâșșilor în beneficiul întreprinderii a datoriei în sumă de 2728,50 lei, iar prin hotărârea din 15 februarie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, devenită irevocabilă la 27 iulie 2016, cererea de chemare în judecată enunțată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Au relatat că ulterior, la 9 iunie 2016 au depus în adresa ÎMGFL nr. 21 mun. Chișinău cerere, solicitând anularea datoriei pentru agentul termic, calculată începând cu 1 octombrie 2011 până în prezent și încetarea facturării agentului termic pentru perioadele următoare, în temeiul hotărârii 15 februarie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău.

Prin răspunsul din 1 iulie 2016, ÎMGFL nr. 21 mun. Chișinău a refuzat anularea datoriilor calculate, precum și încetarea facturării, pe motivul lipsei în dispozitivul hotărârii în baza cărora reclamanții și-au întemeiat cererea din 9 iunie 2016 a obligației impusă pe seama întreprinderii privind exonerarea reclamanților de la achitarea datoriei.

În opinia reclamanților, dânșii sunt degrevați de probațiunea suplimentară a necesității anulării sumelor facturate pentru agentul termic în perioada din 1 octombrie 2011 până la 1 martie 2014, încasarea cărora s-a respins din motivul ilegalității facturării agentului termic după 1 martie 2014, or, conform art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauza civile la care participă aceleași persoane.

Din considerentul că ÎMGFL nr. 21 mun. Chișinău a refuzat anularea datoriilor calculate a fost depusă prezenta acțiune, or, în hotărârea irevocabilă susținută instanța cu putere de lucru judecat a constatat că proprietarii apartamentului nr. xxxx din str-la xxxx, mun. xxxx sunt deconectați de la sistemul de încălzire centralizat din anul 2006 și nu li se poate impune achitarea energiei termice utilizate pentru încălzirea încăperilor tehnice (etaje tehnice și subsoluri), care mențin în stare funcțională sistemele inginerești de alimentare cu apă și de canalizare în perioada rece, deoarece acestea nu există, la fel ca și coloanele tranzitorii, recunoscând și faptul ilegalității facturării consumului agentului termic reclamanților în condițiile pct. 8 al anexei nr. 7 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, modificat prin hotărârea Guvernului nr.707 din 20 septembrie 2011.

Evghenia Belețcaia și Valentin Belețchi au solicitat anularea datoriei pentru agentul termic, calculată începând cu 1 octombrie 2011 până în prezent, în sumă de 5 423, 89 lei, conform ordinului de plată nr. 131766410 și obligarea pârâtului de a înceta facturarea agentului termic și eliberarea ordinelor de plată pentru perioadele următoare.

Prin hotărârea din 23 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de către Evghenia Belețcaia și Valentin Belețchi a fost admisă parțial, fiind obligată ÎMGFL nr. 21 mun. Chișinău să excludă din ordinul de plată nr. 131766410 datoria pentru agentul termic calculată pentru perioada 1 octombrie 2011 până la 1 martie 2014 în sumă de 2 728,50 lei. În rest, pretențiile din cererea de chemare în judecată au fost respinse ca neîntemeiate (f.d.42).

Prin decizia din 7 august 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Evghenia Belețcaia și Valentin Belețchi și s-a menținut hotărârea din 23 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță just a conchis că este degrevat de probațiune faptul că reclamanților nu li se poate

impune achitarea sumei energiei termice în sumă de 2 728,50 lei pentru perioada 1 octombrie 2011 până la 1 martie 2014, motiv pentru care instanța de fond întemeiat a admis acțiunea în această parte, având ca temei dispozițiile art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă.

În ce privește datoria calculată după 1 martie 2014, precum și viitoarele facturări ce vor fi efectuate, prima instanță just a conchis despre netemeinicia anulării acestora, constatând lipsa probei care să ateste respectarea procedurii de deconectare a locuinței de la sistemul de încălzire. Or, în această parte, prevederile art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă nu sunt aplicabile.

Aceasta deoarece în hotărârea din 15 februarie 2016, instanța nu a elucidat și nu a stabilit cu certitudine faptul că procedura de deconectare a fost efectuată legal, cu respectarea normelor imperative ale legii, acest aspect nefiind dezbătut și apreciat în hotărâre, din care consdierent instanța de fond corect a respins acțiunea în partea respectivă (f.d.83-87).

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei și hotărârii sus-enunțate, la 18 octombrie 2018, Evghenia Belețcaia și Valentin Belețchi le-a contestat cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești contestate ce constituie obiectul prezentului recurs în partea respingerii acțiunii, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel motivată anexate la dosar, suplimentar invocându-se că, la examinarea cauzei atât instanța de apel cât și prima instanță în partea contestată au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei.

În acest context, poziția instanțelor de judecată privind respingerea acțiunii din motivul neprezentării dovezii respectării procedurii legale de deconectare este una neîntemeiată și arbitrară, or, legalitatea deconectării a fost recunoscută prin hotărârea din 15 februarie 2016 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, devenită irevocabilă la 27 iulie 2016, la emiterea căreia instanța de judecată cu putere de lucru judecat a constatat că apartamentul nr. xxxx din str-la xxxx mun. xxxx a fost legal deconectat de la sistemul de încălzire centralizat în anul 2006, iar prin raportul SRL „Bilcap-Prim” s-a demonstrat că bucla locală a fost formată la etajul 3, iar apartamentul nr. xxxx, ce le aparține cu drept de proprietate recurenților se plasează la etajul 5. Mai mult ca atât, atât pârâtul cât și intervenientul accesoriu au recunosc faptul deconectării apartamentului de la sistemul de încălzire.

Ca urmare, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de admitere parțială a acțiunii (f.d.90-91).

La 12 noiembrie 2018, în adresa participanților la proces a fost expediată copia recursului declarat de Evghenia Belețcaia și Valentin Belețchi, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.93).

Prin referința depusă la 11 decembrie 2018, SA „Termoelectrica” a solicitat declararea recursului declarat de Evghenia Belețcaia și Valentin Belețchi ca

inadmisibil, deoarece acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or, argumentele invocate în recursul enunțat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 7 august 2018 (f.d.82), însă date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat de Evghenia Belețcaia și Valentin Belețchi la 18 octombrie 2018 (f.d.90) este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Evghenia Belețcaia și Valentin Belețchi, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul vizat urmează a fi declarat inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Evghenia Belețcaia și Valentin Belețchi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Evghenia Belețcaia și Valentin Belețchi.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Evghenia Belețcaia și Valentin Belețchi, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva